בס"ד

יום ב', ט' בכסלו תשנ"ח (8 בדצמבר)

"עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם"

אבא קובנר, 1978

חנוכה ב"ה תשמונאי

לשמעון הצדיק משייכי כנסת הגדולה היו שלושה בנים: שמעי, חוניו ויוחנן.
בזמן הבנים יוחנן כהן גדול שימש בכהונה גדולה.
40 שנה והיה תלמידו של אנטיגונוס איש סוכו.
בנו - מתתיהו החשמונאי.
חמישה בני מתתיהו: שמעון, יוחנן, יהודה, יונתן, אלעזר.
מתתיהו ובניו החשמונאים היו נקראים גם מכבים, כי על דגלם היו כתובים האותיות: מ.כ.ב.י. שהן ראשי התיבות של המילים: מי כמוך באלים ה'. [מ"שירת הים", שמות טו]
וכן, של המילים: מתתיהו כהן בן יוחנן.
מתתיהו ובניו הרימו את נס המרד נגד היוונים ומלכם אנטיוכוס מאמ"ם שנה ושמ"ם-עשרה שהן לבנ"ן הב"ת השנ' (3613 לבריאת העולם, 139- לפנ"ס).

וכן, היתה ליוחנן כהן גדול בת ושמה יהודית, שעל ידה נעשה בס יהודית (שעליו נדבר בהמשך בע"ה).

היום, בשנת תשנ"ו, כ- 3 שנים אחר שעלינו ארצה (1975 לפנ"ס) ו-3 ימים אחר שהתקבלה באו"ם ההצעה שמציעה את ציונות כצליונות, התבוננה בבה במרכז העיר ירושלים, בכבר ציון, שהריהי ד אנשים.

אמר ר' חנינא: בב"ה בכסלו נתמרה מלאכת המשכן. והמתין הקב"ה לתינוקו של חודש ניסן שבו נולדו האבות- אברהם, יצחק ויעקב. נמצא מתב"ש חודש כסלו שלם לו הקב"ה בבי"ת השנ' בימי החשמונאים. בתנובת החשמונאים חוינך שוב בית המקדש, ולא רק בי"ם אלא כל העולם כולו, כי אין העולם מתקיים אלא בזכות התורה, וביוונים בקשו לשכחת תי"ו את אור התורה, ולגרום את ישראל מליומרה.
על כן, תידשו החשמונאים בנצחונם את כל העולם!

יום נעים!